

Venn med Gud

Forholdet mellom Gud og mennesker er et mysterium. Vi er skapt i Guds bilde gjennom først å bli formet av jord, og deretter blåst liv i av Gud. Vi befinner oss slik sett mellom himmel og jord, med en fot i hver dimensjon. Jesus lærte oss å be «La din vilje skje på jorden som i himmelen». Vi kan altså, med begge beina trygt på jorda, både kjenne Gud, vandre sammen med ham og være Guds venner.

Kapasitet til godt og ondt

Hvert menneske har stor kapasitet til å utrette både godt og ondt. Det finnes uttallige eksempler. Nick Vujicic ble født uten bein eller armer; likevel bruker han livet sitt på å reise verden rundt for å lære unge mennesker å ha tro sine muligheter og sin verdi (Søk på Youtube). Radovan Karadzic var barnepsykologen som viet sitt liv til å utrydde Serbias "fiender". FNs krigsforbryterdomstol for det tidligere Jugoslavia (ICTY) har nylig stilt ham ansvarlig for noen de verste forbrytel-

ser i Europa siden andre verdenskrig – blant annet i forbindelse med massedrap på om lag 8.000 bosniske gutter og menn i Srebrenica i 1995. Hvert menneske skal stå til ansvar for Gud med sine valg og handlinger.

Mennesket er ikke uavhengig og selvrådende. Kapasiteten til å gjøre godt og ondt gjør oss avhengige av Gud. I fortellingen om Edens hage kom det til uttrykk gjennom Guds grensesetting. Vi er konstruert til å leve i et tett fellesskap med Gud. Dette innebærer å leve i Den hellige ånd. Adam fikk ånd ved at Gud pustet på han; du og jeg får en gjenfødt ånd ved å adlyde Jesus. Livet i Den hellige ånd er det nære samlivet med Gud. Jesus sa: "Jeg vil be Far, og han skal gi dere en annen talsmann (den Hellige Ånd), som skal bli hos dere for alltid: Den dagen skal dere skjønne at jeg er i min Far, og at dere er i meg og jeg i dere." (Joh.14,18-20)

Kjenn Gud

Om Adam og Eva står det at de levde nært og fortrolig med Gud: "Da hørte de Herren Gud som vandret i hagen i den svale kveldsvinden (1. Mosebok 3,8)." Deres synd ødela dette fellesskapet: "Og Adam og hans hustru gjemte seg for ham mellom trærne i hagen." Gud vil ha fellesskap med mennesker, men

synd skaper et brutalt skille. Vi lever i Adams verden; en verden som ikke kjenner Gud. Hvert menneske må bli født på ny, med en ny ånd og en ny natur på innsiden, for å kunne kjenne Gud. Når vi tror evangeliet om Jesus, tror på hans død for vår synd, og hans seier i oppstandelsen, så føder Gud oss på nytt. Gud ønsker igjen å vandre i "hagen" og nyte den svale kveldsvinden sammen med deg. Han inviterer deg til vennskap med seg. Du kan kjenne Gud, være fortrolig med han, nyte hans vennskap og kjenne hans vilje. Gjeldsbrevet som skilte oss fra Gud har Jesus ved sin død fjernet en gang for alle. Som i andre vennskap vil du, når du pleier vennskapet med Gud, vokse i kjennskap til han, hans person og hans vilje. Du blir også mer og mer lik ham!

Steg å ta:

1. Våg å tro Guds nåde!

Hebreerbrevet sier det veldig enkelt: "Den som trer fram for Gud, må tro at han er til, og at han lønner dem som søker ham." (Hebr 11,6) "Nå har Kristus ført dere fram for Guds ansikt. Dere står foran Gud uten en eneste klage rettet mot dere." (Kol 1,22 En Levende Bok)

Enok vandret med Gud.
Så ble han borte; for Gud
tok ham til seg. (1 Mos 5,24)

Abraham trodde Gud, og
derfor regnet Gud ham som
rettferdig, og han ble kalt
«Guds venn». (Jak 2,23)

2. Når Gud har kalt deg sitt barn, ikke gå for noe mindre!

Gud ga det dyreste han eier, sin egen elskede Sønn, for å gjøre oss til Guds barn. Når Gud har kalt deg sitt barn, eller sin sønn, så er det ikke ydmykt å leve som om du er en ansatt eller fjern slektning. "Fordi vi er hans sønner, har Gud sendt sin Sønn's Ånd i våre hjerter. Derfor kan vi med rette tale om Gud som vår kjære Far." (Gal 4,6) Bibelen bruker begrepet «sønn» for å si noe om posisjon, privilegier og arverett. Det gjelder både kvinner og menn! (Gal.3,28)

3. Drikk av den rette kilden!

Jesus sa: «Den som tørster skal komme til meg og drikke! Den som tror på meg, fra hans indre skal det, som Skriften sier, renne elver av levende vann.» (Joh. 7,37-38) Jesus gir oss to steg. Det ene er å komme, det andre er å tro. Å komme vil si å gjøre han til vår livskilde, vår ressurs, den vi søker, den vi setter vårt håp til. Å tro vil si å aktivt stole på ham. Da trenger vi å kjenne hans ord.

4. Spis den rette maten!

"Mennesket lever ikke av brød alene, men av hvert ord som går ut fra Guds munn!" (Matt.4,4) Du kan ikke spise Guds ord uten at du faktisk setter deg ned og leser det (eller

alternativt lytter til at andre formidler det). Og som med annen fordøyelse fungerer Guds ord best når det inntas i en ramme av tilstrekkelig tid, ro og nærvær til det du gjør.

5. Lev menighet – ærlige vennskap med dine søsken.

Gud vil ha fellesskap. Jeg og du med han, og vi med hverandre sammen. Paulus oppfordrer: "Drikk dere ikke fulle på vin; det fører til utskielser. Men bli fylt av Ånden, og si fram for hverandre salmer og hymner og åndelige sanger; syng og spill av hjertet for Herren! Takk alltid Gud, Faderen, for alle ting i vår Herre Jesu Kristi navn." (Ef 5,18-20) "La Kristi ord få rikelig plass hos dere, så dere med visdom kan lære og rettlede hverandre, med salmer, hymner og åndelige sanger; syng for Gud av et takknemlig hjerte. Og la alt dere sier og gjør, skje i Herren Jesu navn, med takk til Gud Fader ved ham." (Kol 3,16-17)

6. Bruk tid med Gud - i Hans nærvær

Den vi bruker tid med blir vi kjent med, og begynner å ligne på. Å bli kjent med Gud får vidunderlige konsekvenser! Å drikke av Den hellige ånd, takke og lovprise Gud, og å gi Kristi ord rikelig plass – det er alt sammen

« Om Adam og Eva står det at de levde nært og fortrolig med Gud: "Da hørte de Herren Gud som vandret i hagen i den svale kveldsvinden »

fellesskap med Gud. En god og fortrolig prat med en kristen venn, det er også å bruke tid med Gud. Gud er nær når hans barn åpner seg i ærlighet overfor hverandre. Tid i bønn og tilbedelse er selvsagt også fellesskap med Far. La du merke til at begge avsnittene i Kolosserne kapittel 3 og Efeserne kapittel 5 var fulle av takknemlighet og lovsang til Gud? Det er "himmel på jord". Guds barn føler seg hjemme i Guds nærvær.

■ Stein Ørnhaug
stein@krinet.no